

התקפה נגדית, מסר הודעות וזעמות על מור כרי הסמים הנפשעים, המשחיתים את נפש ה עם הלבוני, "אל תשמחו באסון בני", קרא לשונאיו, "רחמו על אב מסכן!"

כמה עתונאים, שפניית האב האומלל נגעה עד לעומק ליבם, יצאו חוצץ נגד הסחר ה חופשי-כמעט בסמים. טענו העתונאים: סחר זה הפך את בירות לשנאי חדשה, מרכז ענף הסמים המשכרים לא רק במרחב, כי אם בי עולם כולו.

בין השאר, גילו כי לעומת 13 הכנופיות הענפות העוסקות בגידול והברחת הסמים, אין בלבנון כולה אף מסד ממשלתי אחד בו יכולים קרבנות הסמים לקבל טיפול כלשהו. חריצות העתונאים נשאה פרי. כמה סוחרי סמים נעצרו, הובאו מיד למשפט. הראשון: הסוחר מישל ברקאת, שהיה מברית אבקת הירואין בין דפי ספרי-קודש.

מרוקו

פני הדור

מזה חודשיים, מראה מרוקו פנים חדשות: פניהן של ארבע מיליון הנשים שהסולטן מר חמד בריוסף הפיל את צעפיהן הלבנים. עד

לאא-עאיישה (שמאל) ותקדימים

מונחה, בני לישון

אז, הראו נשות מרוקו רק את עיניהן לזרים. המהפכה החלה בתקופת גלותו של הסולטן. מאורעות השנתיים האחרונות, שחדרו לכל פינות הארץ, הכריחו את הנשים להשיר את אדישותן המצועפת. הד המאבק הלאומי הגיע עד לבתיהן, העסיק אותן שעה שהתקבלו בי פתחי בתי-הכלא שבהם נכלאו הגברים.

הסולטן לא שכח. הן גם החלו להאזין לשידורי קהיר, השתתפו לא פעם בהפגנות הדמים, כשבידיהן צילומי הסולטן וכרוות ה דורשות את החזרתו.

בריוסף לא שכח את עזרתו. בשבוע, העי ביר חוק שהסיר את הצעף — סמל שיעבוד האישה המוסלמית — מפני נשות מרוקו. יר צעתו העיקרית בצעד זה: בתו, הנסיכה לא-עאיישה, אותה עודד לעמוד בראש תנועת השיחרור הנשי.

עאיישה בת 25, שמימיה לא כיסה צעף את שפתיה המלאות, הבצועות בצבע ורוד חיוור, קיבלה את תפקידה ברצינות. תוכני תה: הקמת מועדוני-נשים, יצירת תנועת צר פות, הגדלת מספר בתי-הספר, עידוד נערות לעסוק בספורט.

קצב מערבי. בחילה הנמצאת מרחק צעדים מארמו המלכות, מתגוררת לאלא עאי-שה עם אחיותיה, מסגלת לעצמה אורח חיים בקצב מערבי מהיר. קימה בשמונה בבוקר, קריאה, מנחת צהרים מבלי לישון, האונה לקילו המתחטט של פרנקי לייז מתוך אוסף תקליטי הגדול. בערב: מסיבות תה לילדי דות, משחקי טניס, טיולים ברכב או ריגל, הקרנת סרטים צרפתיים, אמריקאיים ומצ-רעים בביתה. מדי פעם היא עורכת מסע תע-מולה לשיחרור האשה, בערים הנידחות.

בחצר ארמונו שברבאת, מקבל הסולטן ב ביותר באות מפתח הנשים: הצעף שוב אינו מעמם את קולן.

הסודאן

הנה מה טוב

הפגישה שהתקיימה בשבוע שעבר בין שרי החוץ היתה לבבית ביותר. על פי הסכם אי-לם החליטו מחמוד פאווי המצרי ומובארק ראוק הסודאני לשכוח ולסלוח את העבר. השיחה הידיונית הממושכת במשרדו הקהירי של פאווי, נוהלה כולה במשפטים בלתי-מחיי-בים. למעשה נועדה רק להוכיח לעתונאים כי מצרים אינה שומרת כל טינה לשכנתה ה דרומית על כי סירבה להפוך גרורת קהיר.

אולם מבעד לחיכוכים והחיבוקים הדיפלומטיים, הוזקרה מטרות ביקורו של ראוק: יישוב המחלוקת על השימוש במי הנילוס. סר דאן דורשת לעצמה זכות להשתמש ב-50% ממכות המים ואילו מצרים טוענת כי ארץ בת 22 מיליון תושבים רשאית להשתמש בכמות גדולה יותר של מים מאשר ארץ בת חמשה מיליון נפש.

הדיונים בשאלה זו כבר נמשכו חודשים רבים, הופסקו בקפאון לפני 10 חודשים.

אין כל סיבה. מאו גמה מצרים אומר להקים את סקר אסואן העילי. ביצוע התוכ-

המכירה העונתית אצל

גם האורזים בהנחות גדולות

תל-אביב: רח' נחלת בנימין 44. חיפה: רח' הרצל 37 רח' אנכי 74

על כל נושא שהוא

הן שתי חברות (855/839), בנות 20—18, מעונינות להתכתב על כל נושא שהוא: מחכבות כלונדים וצברים. ואם אתם סבורים שאין צורך להשתמש בכללות נגד שינה, נסו נא לקבל, במקומי, שני הירוסים מכתבים כאלה ליום.

הבלונד והשחור

מכתב זה (855/840) קיבלתי משני חיילי חי"ר צעירים שישבו וכתבו אותם בשק"ם המרכזי שלהם. הווה אומר שהם משתעממים כהלכה במחנם. נערות שהרצינה לכתוב להם המצאנה אותם משכילים, חובבי טיולים, מר סיקה, קולנוע ובנות. כרי לעמוד על תכני נות אלה מקרוב. יהיה עליהן להיות בנות 18—16 ומסביבות תל-אביב, ואפילו נתניה. הם רואים צורך לציין, משום מה, שאחד מהם הוא שהחיר והשני בלונדי.

קיבוצניק או עירוני, מה חשוב?

(855/841) כותבת, במינימום של מלים ומקסימום של פשטות שהיא רוצה להתכתב עם צעיר בן 24—22, ולא איכפת לה כלל אם יהיה זה קיבוצניק או עירוני. על עצמה היא רק אומרת שהיא בת 21, שהחזרת ר נחמה.

מיוזג התכתבויות

אחרי שחלק לי מנה שמנה של מחמאות, כותב (855/842) בענוה רבה שאין הוא מאוהב הטיפוסים הכובלים להתפאר שהם עירוניים או אפילו יושבי ספר. הוא בחור פשוט וחביב בן 32, הרואה צורך לציין את ערות האשכנזית רק משום שהוא רוצה לכתוב מיוזג התכתבויות, אם אפשר לקרוא לזה כך. אשר לי, למשל, אני סבורה שאפילו בכונה כל כך טובה מיותר לציין זאת, משום שזה צריך להיות מובן מאליו.

בשם אזהרה, רק לא עירוני!

אם מכתב זה לא יוכה לנל של תשובות, אתם יכולים בבקש לכתוב אותי שקרנית. מספרו (855/843).

רצוני להתכתב עם צבר נבוה וכולו עונים ונילו צריך להיות בין 22—19 וכן עליו להיות ממשק ספר מאילת או סתם קיבוצניק. (בשם אלהים, רק לא עירוני). נושאי התי-כתבות: ספרות (אני חובבת ספרים נלה-בת), סרטים, אינטרנו, מוסיקה קלאסית קלה וניאו. על עצמי אין לי הרבה לנסות: אני צברית בת 17.5 שהחזרתו וחמודה, (אין נני בוגרת תיכון ועדיין לא צמח לי מיה רגש נתינות) עד לפני שתיים הייתי בתנועת נוער ועובתיה כנל סיבות פרטיות. הייתי גם בחברה סלונות, אבל בחברה זו לא חש-בו על שום דבר חוץ מריקוד, זליטה ורכי-לות. לכן עובתי עם חברה זו וכעת אינני נמצאת בשום חברה ולכן אני מנסה להפיק את השעמום ולשנות את האווירה האידי-מית על ידי התכתבות.

פיתחתי לעצמי את הכשרון לנחש, מיד עם קריאת מכתב כלשהו, אם יזכה להיענות גדולה או לא. עלי לציין, כמובן בעונה רבה, שאף פעם לא טעיתי. לא תמיד אשם בכך הכותב עצמו. לעתים אשמה אנוכי, אמרתם. כשנחה עלי הרוח ואני מצליחה לגנוח ולקשט מכתב בנאלי, יקבל אותו בעל המכתב הר של תשובות. כל זה ללמדכם שלא תסמכו עלי יתר על המידה, ואל תשלחו לי מכתבים שיג-רתיים (פשוט לא נעים לי לומר אחי-ליים) כי לא תמיד יהיה לי מצב הרוח לצעצע אותם, ואז, אל תיחטו את ה תוצאות לי.

לא כנוזר

אחד מאלה שאני בטוחה שיוכה בהיענות גדולה, וזאת לנמרי בזכות עצמו הוא (855/838). הכה אצטט בפניכן את מכתבו: "מי אני בעצם? אחד בחור רגיל ביותר, מעורה בחיי הארץ, אשר עברו עליו הנלנלים היהודיים של הנדני, ההנגה וצה"ל. כרבים אחרים, אף אני עומד אחרי כום המדינה ר תונה, האם המאבק כדאי היה? קשה לומר שאני אוסטימי מאד לנבי העתיד. (בעיקר אחרי קריאת סידרת המאמרים של אכרי, הניוון, שבועות האחרונים).

אין לי עדים שיופיעו ויעידו שאני נחמד, סתם, בעל חושי-המור ושאר ירקון... אם כי הנייתי אומר שאני חסר הרבה מהתכונות הנכונות.

מעניין אני להתכתב עם נערה בניל די מתאים. אינני מנגד שתייה יסה, כנתי שיתוה לך שכל מספרו. בחורה שכל התי-עניינותה מתחילה ונמרת בסלון היופי, ה תפרת ושחקני הקולנוע — מוטב שתשלח את מכתביה למישהו אחר. אינני מתכוון לר-מר שאני נזיר, אלא שאינני רואה בדברים אלה את העיקר. מכוון שרבות הבנות, כומן הארזון ה"עוסקות", ו"חובבות" בסכילולוגיה, לא אתנגד שהמכתבת אתי תרע להסביר לי בצורה מהדעית, מרוע אני מהבב בנות יסות דווקא, אך מערה לפעמים, אחת שאיננה יספיה אלא מעניינת בשיתחה ומושכת ב סקחותה."